

מילה אסורה

א.

מילה במכשירים אסורים (קלמ"פ או מגן צר)

ידועה החלטת הרבנות הראשית זה עשרות בשנים, האוסרת שימוש במכשיר קלמ"פ במילה או במגן צר שתוצאות פעולתו דומה כמעט לקלמ"פ.

להלן בעיות הלכתיות האוסרות שימוש במגנים אלה:

1. **צער לתינוק.** כידוע עיקר יחודם של מגנים אלה הוא בהיותם נסגרים בחוזק על עור הערלה, דבר הגורם למעשה לכריתתה בדרך זאת. לחץ חזק זה על הערלה גורם צער גדול לתינוק יותר מהצער הנגרם ע"י החיתוך המסורתי ומי התיר לצערו יותר מן הנדרש!
2. **חולה באתז מאבריו.** אולי יש לדון עתה את התינוק כחולה באחד מאבריו לאחר הכנסת המגן המוקדמת לברית וא"כ אינו רשאי למולו כדין חולה. ולמעשה אין ^{לאתר החלטה} "לחוש לכך" שהרי כבר נעשתה "כל המילה".
3. **ברכות לבטלה.** ברכות המילה הנאמרות לאחר הכנסת המגן האסור, הן ברכות לבטלה, שהרי אינן עובר לעשייתן כלל, שכבר נשלמה כל המילה גם החיתוך וגם הפריעה, ועתה אינו אלא מחתך בבשר המת.
4. **ביטול דם ברית.** כידוע, הטפת דם ברית במילה היא חלק ממצות הברית, ונלמדת מהאמור בכתוב "ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמך"³³² או מהפסוק "גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך..."³³³. וכן כתב רש"י במעשה דר' נתן ¹²³⁴⁵⁶⁷הבבלי, דהטפת דם ברית מצוה כדכתיב "גם את בדם בריתך", ותינוק זה לא היה בו דם, דאי מהיל ליה לא נפק מיניה דמא.³³⁴ המל באמצעות הכלים הנייל

332. יחזקאל טז. ו.

333. זכריה ט. יא.

334. שבת קלד ע"א ד"ה לא נפל ביה דמא. וזה אולי גם טעם למה הצריכו הטד"ב בנולד מהול, או בנימול בגיותו, דמה שאפשר לעשות מהמצוה עבדין. וכיון דמהול הוא אי אפשר למולו שנית, אבל אפשר להטיף בו ד"ב שגם היא חלק מהמצוה.

גורם לכך שהדם נעצר במקום החיתוך ואינו יוצא כלל וחסר דם שהוא כאמור חלק מהמילה. ובסוף ספר ברית עולם נכתב, דכל מעשה מילה שנעשה על מנת שלא יהא דם ברית, הוא מעשה של חיתוך הערלה שנהגו העמים הקדמונים, או מטעמים הגיינים, אבל אין זה ברית מילה שנצטוונו בתורה והרי הוא מפר בריתו של א"א.

- וראה משפטי עוזיאל דהוכיח שעיקר מצות המילה היא הטפת הדם שבה ולכן מברכין בגרים ולהטיף מהם דם ברית. והוסיף: מכאן אתה למד דברכת להכניסו בבריתו של א"א שמברך היא מכוונת לדם הברית שהיא עיקר מצות המילה.³³⁵
5. **ביטול מצות הפריעה בצפריניים**, שהיא חלק ממצות עשיית המילה וכפי שיבואר להלן, וחשיבותה גדולה בפרט עפ"י הסוד, המל במכשירים הנ"ל עושה כאמור לעיל, כריתת עור הערלה והפריעה כאחד.
6. **ביטול מצות מציצה**, כיון שאין דם בברית לכך אין מוצצים את המילה, ומציצה חלק מהמצוה שהותרה אף בשבת. וכבר דנו הפוסקים באורך אם אפשר למצוץ באמצעות שפופרת או דווקא בפה, אבל למנוע המציצה מכל וכל מי התיר? יש אומנם "מוהלים" במכשירים הנ"ל המרמים את ההורים והנוכחים בברית, שמשליכים בזכוכית-שפופרת, צמר גפן טבול ביין, כדי שיראה כאילו מצץ והוציא דם.
7. **חובל שלא במקום מצוה**. כיון "שמילה" זו אינה כהלכה. יש לדון את המוהל משום חובל, ובשבת דינו כמחלל שבת בפרהסייה, שאין זו הברית שהתירה התורה בשבת.
8. לאור האמור לעיל שיש לדונו כמחלל שבת בפרהסייה, תהא מילתו פסולה תמיד ואפ"י בימות החול וטעון הטד"ב.

335. מהדו"ת חיר"ד מח.

9. יש לדון את המוהל כמרמה דעת הבריות. שאומנם מראה הוא שכאילו מל הוא בסכין כמנהג ישראל. אך למעשה כבר נחתך הבשר בתחילה בלחיצת המגן ועתה אינו אלא מחתך בבשר המת, שבין כה וכה היה נופל מעצמו. בכך מרמה הוא גם את ההורים התמימים החושבים שבנם נימול עפ"י תורת ישראל.³³⁶

ב. בן ישראל מנוכרית שלא לשם גרות

גם בנדון זה ישנה החלטה של הרה"ר לישראל, האוסרת מילת בן לאב יהודי ולאם נוכריה שלא לשם גרות.

הטעם לכך, שלא יטמע כיהודי בתוך עם ישראל קודם שהתגייר. יש להתריע אף כנגד מוהלים המרכיבים לעצמם בי"ד ומלים לשם גרות, אין לעשות זאת אלא עפ"י בי"ד מוסמך ומורשה לגיור.

כמו כן יש להעיר שגורמים לו תקלה במילה זו לכשיגדל וירצה להתגייר, שהרי הר"ח כתב: ישגר שנימול בגיותו אין לו תקנה, אבל בניו נימולין ונכנסין לקהל דהא אגייר בטבילה וכגר חשוב להכשיר זרעו אבל הוא עצמו לא, והובאו דבריו בטור³³⁷ ובעוד ראשונים. ואף דאנן קיימ"ל דיש לו תקנה בהטפת ד"ב (וכדעת בה"ג והרא"ש) מ"מ נראה דיש לחוש לכתחילה היכא דאפשר שיתגייר לכשיגדל. ובנדון דידן דאביו מישראל ונמצא בתוך עם ישראל יש לומר שירצה להתגייר לכשיגדל ולכן אין למולו אלא לשם גרות.

[א"ח"ד 1234567]

[אוצר החכמה]

336. ראה ציף אליעזר ח"ח סי' כט. מנחת יצחק ח"ה סי' כד.

337. יו"ד רסח וראה בשו"ע שם בט"ז סי"ק א.